

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

18 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Ion Guzun,

judecând în ședință publică recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013 de către avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei Coman Violina și de inculpata

Coman Violina Victor, născută la 07 aprilie 1972, originară și domiciliată în mun.Chișinău, str.M.Spătaru 9/2, ap.7.

Termenul examinării cauzei:

1. 11.01.2013 - 15.07.2013 - prima instanță,
2. 16.08.2013 - 16.10.2013 - instanța de apel,
3. 17.12.2013 - 18.03.2014 - instanța de recurs.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Avocatul Iurie Bargan și inculpata Violina Coman, care au susținut recursurile solicitând admiterea lor în sensul declarat.

Procurorul Nicolae Suvac, reprezentantul legal al părții vătămate Angela Voronin și avocatul în numele acesteia, Străisteanu Doina-Ioana, care s-au pronunțat pentru respingerea recursurilor declarate, ca fiind neîntemeiate.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 15 iulie 2013, Coman Violina a fost condamnată în baza art.157 Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Coman Violina în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Voronin Angela a prejudiciului moral în sumă de 6000 lei și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în mărime de 4500 lei, iar în total suma de 10500 lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Coman Violina, la 26 octombrie 2011, aproximativ ora 09.35-09.50, aflându-se în incinta Liceului „Ciprian Porumbescu” din str.Kiev 1, mun.Chișinău, avînd scopul rezolvării conflictului apărut între fiica sa minoră Coman Victoria și minorul Voronin Igor, conducîndu-l pe acesta din urmă în biroul directorului Liceului, l-a tras de mîină, cauzîndu-i din imprudență vătămarea corporală medie a integrității corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.3180/D din 06.12.2011, la minorul Voronin Igor s-a constatat: epifizioliză olecronului de dreapta, care a fost cauzată

prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, inculpata V.Coman și avocatul I.Bargan în numele acesteia, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata V.Coman să fie recunoscută vinovată și condamnată conform învinuirii înaintate în baza art.152 alin.(2) lit.c¹) Cod penal la 5 ani închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal și suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, invocînd că instanța neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatei în baza art.157 Cod penal, ca vătămare medie a integrității corporale cauzate din imprudență, dînd o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate I.Voronin, martorilor A.Voronin, A.Gașper, V.Adăscăliță, C.Chișlea, C.Corbu, și probelor cauzei; la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație circumstanțele faptei, că inculpata a negat vina sa în fapta imputată și i-a aplicat o pedeapsă prea blîndă;

- inculpata, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocînd că lipsesc probe care ar confirma vinovăția sa în cauzarea leziunilor corporale părții vătămate minore, I.Voronin, fapt confirmat prin declarațiile martorilor C.Ghișlea, A.Gașper, V.Josanu, G.Buinovschi, care au declarat că partea vătămată nu s-a plîns că are careva dureri la mîină; martorului minor S.Burlacu, care a declarat că l-a văzut pe I.Voronin în acea zi sărind cu un coleg de pe bancă și lovindu-se cot de cot, și căzînd jos, ceea ce denotă faptul că leziunile corporale prezente la partea vătămată au fost cauzate în alte circumstanțe decît cele indicate în învinuirea formulată de către organul de urmărire penală;

- avocatul în numele inculpatei, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui V.Coman, invocînd nevinovăția acesteia în cele incriminate; concluziile instanței nu reflectă obiectiv starea de fapt și de drept, iar sentința este bazată pe presupuneri; lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui V.Coman în cauzarea leziunilor corporale părții vătămate minore, I.Voronin, fapt confirmat prin declarațiile martorilor C.Ghișlea, A.Gașper, V.Josanu, G.Buinovschi, S.Burlacu, V.Moca; instanța a apreciat ca neîntemeiată concluzia raportului de expertiză medico-legală nr.84 din 23.03.2012.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013, au fost respinse apelurile procurorului și a inculpatei, ca nefondate.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de care a fost condamnată a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate la urmărirea penală, astfel că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, dînd o încadrare juridică justă acțiunilor acesteia în baza art.157 alin.(1) Cod penal stabilindu-i pedeapsa amenzii în mărime de 200 unități convenționale, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia V.Coman a fost condamnată.

Totodată, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatei, prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana acesteia, de circumstanțele atenuante - săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și prezența la întreținere a unui copil minor, precum și de cea agravantă - săvîrșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor, astfel că aceasta corespunde faptei comise de V.Coman, fiind respectate întocmai prevederile art.7, 75 Cod penal.

5. Avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei Coman Violina a declarat recurs ordinar și recurs suplimentar, care se vor examina ca un recurs unic, solicitînd casarea

deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța a examinat și s-a pronunțat numai asupra cererilor de apel depuse de procuror și inculpată, iar apelul depus de către apărător a rămas fără examinare; instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatei; lipsesc probe care ar confirma prezența în acțiunile lui V.Coman a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune, și anume cauzarea leziunilor corporale părții vătămate minore, I.Voronin;

Decizia instanței de apel este atacată și de către inculpata V.Coman care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că vinovăția sa în cele incriminate nu a fost dovedită, că lipsesc probe care ar confirma prezența în acțiunile sale a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune în cauzarea leziunilor corporale părții vătămate minore, în rest invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.414, 415, 417 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau să cerceteze suplimentar probele administrate de instanța de fond, și în decizie să expună temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Apelul este o cale de atac sub aspectul de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

În cauza dată, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții prevăzute de lege.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că, împotriva sentinței primei instanțe, au declarat apeluri: avocatul I.Bargan în numele inculpatei V.Coman - la 26 iulie 2013, sub nr.429, inculpata V.Coman - la 26 iulie 2013, sub nr.430 și procurorul V.Ciobanu - la 29 iulie 2013, sub nr.436, toate cererile de apel fiind depuse și înregistrate în cancelaria Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, în modul prevăzut de lege.

Instanța de apel, prin decizia din 16 octombrie 2013, a respins apelurile declarate de acuzatorul de stat și inculpata V.Coman ca nefondate, menținând sentința primei instanțe, totodată, nici în partea descriptivă, nici în dispozitivul hotărârii, instanța absolut nu s-a expus în privința apelului declarat de avocatul Iu.Bargan în numele inculpatei V.Coman.

Potriviți legislației în vigoare, dacă instanța de apel a judecat apelurile declarate de mai multe părți, în dispozitiv trebuie să se expună concluzia concretă asupra fiecăruia. Omiterea expunerii concluziei respective se consideră nerezolvarea fondului apelului.

Din decizia instanței de apel rezultă că aceste prevederi nu s-au respectat.

Reieșind din cele expuse mai sus, decizia instanței de apel este adoptată cu încălcarea legislației penale, fapt ce se apreciază de Colegiul penal ca eroare procesuală, care se încadrează în pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

În acest context, Colegiul penal consideră că eroarea comisă nu poate fi reparată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei în ordine de apel instanța urmează să înlăture erorile menționate și motivele invocate în prezenta decizie, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor apelului avocatului în numele inculpatei, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei Coman Violina și de inculpată, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2013 în cauza penală în privința lui Coman Violina, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia pronunțată în ședință publică la 08 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Ion Guzun